

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
 Biurowiec 279. — Konto czekowe Pocz. Kasy Oszczędn. Nr. 141.128
 Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji
 Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.
 Redakcja rękopisów nie zwraca.
 Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru
60 h.

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. 1400—, kwart. 4200—
 w Krakowie z doświadczeniem do domu 1600—, 4800—
 Na prowincji z przesyłką poczt. 1800—, 5400—
 Za granicą: z przesyłką pocztową 2400—, 7200—
 Ogłoszenia: Probowe ogłoszenia od wyrazu 30— Mk., wiersz milimetr.
 1-szpalt. Mk 50. Nasosłane Mk 130—. Wiersz milimetry 1 szp.
 w tekście Mk 170—. Wiersz milimetr. 1 szp. na 1. stronie 200 Mk
 Gratulacje 1500 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe

Zamknięcie ostatniej sesji Sejmu.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. (M) Dzisiejsze posiedzenie Sejmu, ostatnie przed wyborami przeciągnęło się do późnej nocy. Wśród pośpiechu załatwiono cały szereg ważnych spraw, poczem marszałek wśród „nastroju” posłów ogłosił sesję za zamkniętą. Marszałek doniósł również, że nowy Sejm zbierze się dnia 21 listopada. W dniu 20 listopada zostanie zwołane specjalne pożegnalne posiedzenie Sejmu bez merytorycznego porządku dziennego. Po posiedzeniu „starego” Sejmu — ma się odbyć w dniu 21 listopada raut powitalny dla nowych posłów.

Porządek dzienny.

Warszawa. PAT. 341 posiedzenie sejmu. Pos. Uziembło referował sprawę ratyfikacji poprawek do kilku artykułów paktu o Lidze Narodów. Ustawę ratyfikowano w drugim i trzecim czytaniu. Po referacie posła Diamanda, przyjęto w drugim i trzecim czytaniu ustawę o ratyfikacji układu handlowego z Austrią, dotyczącego tranzytu wzajemnego handlu i dopuszczenia agentów handlowych. Następnie w trzecim czytaniu przy-

jęto ustawę o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemyślnictwa. Przystąpiono do głosowania nad ustawami finansowymi. Przy ustawie o złotym polskim odrzucono poprawkę Diamanda o ustanowieniu równania 1 złoty polski = jednej piątej franka, oraz drugą ewentualną poprawkę tegoż posła o równaniu 1 złoty polski = ½ franka. W głosowaniu nad ustawą o 8 prc. pożyczce złotej posła Majewskiego, aby w art. 3 zamiast słów: „Zabezpiecza się zapasem kruszcza w P. K. K. P.” było „zabezpiecza się majątkiem Rzeczypospolitej” przyjęto 104 głosami przeciw 86, poczem całą ustawę przyjęto w drugim czytaniu. Przystąpiono do trzeciego czytania tejże ustawy. Minister skarbu Jastrzębski oświadcza: „Nie stety na poprawkę posła Majewskiego nie mogę się zgodzić i w razie jej przyjęcia w trzecim czytaniu ustawę cofnę, gdyż w takim razie nie przywiązuje do niej żadnej wagi. Prawica zrobiła wszystko, aby tę ustawę i pożyczkę udaremnić w życiu.

Posel Osiecki postawił wniosek o restytucję art. 3 ustawy w pierwotnym brzmieniu, poczem całą ustawę uchwalono w trzecim czytaniu.

Marszałek, że w wigilię zwołania Sejmu odbędzie się uroczyste posiedzenie pożegnalne Sejmu poczem urządzony zostanie raut.

Natychmiast po zakończeniu obrad konwentu seniorów rozpoczęło się posiedzenie specjalnej komisji dla rozważania postulatów urzędniczych. W komisji zasiedli poseł Rajca, jako przewodniczący oraz posłowie Godek, Smulikowski, ks. Kaczyński, Kiernik i Wojsdaliński.

Pó godzinnych naradach uchwalono wniosek treści następującej: Wzywa się rząd do podwyższenia poborów cywilnych funkcjonariuszy państwowych, wojskowych i emerytów poczynając od 1 października br. z zachowaniem na razie obecnego systemu uposażenia, które to podwyższenie uwzględnione będzie przez Rząd przy uwzględnianiu stosunków drożyznianych. Niezależnie od tego Rząd wyda następujące zarządzenia: 1) Zaliczka 1-miesięczna dla funkcjonariuszów od 7-go stopnia służbowego w górę, 2) zniesienie 3-go pasa drożyznianego, 4) podwyższenie dodatku wyrównawczego dla Warszawy, 5) dodatek za wystugę lat od 1 października br. 6) dodatek kresowy. Poza tem w 4 tygodnie po zebraniu nowego Sejmu Rząd przedłoży projekt ustawy uposażeniowej.

Natychmiast po ukończeniu posiedzenia komisji do spraw uposażenia urzędniczego odbyło się posiedzenie komisji skarbowo-budżetowej, w ciągu którego wniosek jednomyślnie według referatu posła Godka przyjęto.

Projekt ustawy o rozbudowie miast przyjęty.

Warszawa. (M) Na dzisiejszym porannem posiedzeniu komisji skarbowo-budżetowej pod przewodnictwem posła Diamanda przyjęto projekt ustawy o rozbudowie miast. Referował poseł Federowicz. Referent przedstawił propozycję ministra skarbu, rozwiązującą problem, wynikający z opracowania podkomisji wraz z ministrem skarbu. Zamiast obligacji, które Państwo miałyby lombardować przez PKKP, minister skarbu daje do dyspozycji miast sumę 20 miliardów, przez co usuwa się potrzebę skomplikowania procedury. Stanowisko ministra znalazło wyraz w postanowieniu, że Rząd zwolniony jest od wszystkich rozporządzeń, wynikających z ustawy, o rozbudowie miast, o ile złoży 20 miliard., objętych ustawą.

Podział mandatów na Śląsku.

Warszawa. (AW) W rezultacie wyborów do sejmu śląskiego podział 48 przewidzianych mandatów między poszczególne ugrupowania polityczne będzie prawdopodobnie następujący: Blok Narodowy 19 mandatów, Klub niemiecki 11, PPS 8, NPR 6, socjaliści Niemcy 3, i PSL 1. — Sejm śląski zbierze się na pierwsze posiedzenie już w przyszłym tygodniu. W związku z wynikiem wyborów, które przyniosły klęskę NPR oczekiwane jest ustąpienie p. Rymara ze stanowiska wojewody śląskiego, gdyż dostał się on na to stanowisko jako przywódca partii NPR, która wówczas uchodziła za najsilniejszą na Śląsku.

Projekt samorządu dla Galicji wschodniej przyjęty w brzmieniu komisji.

Z kolei przystąpiono do sprawy samorządu dla Galicji wschodniej. Referował p. Halban imieniem większości komisji. Mowca oświadcza, że między przedłożeniem rządowym a komisji istnieje ta różnica, iż wniosek rządowy przewiduje specjalną ustawę dotyczącą samorządu dla 3 województw wschodnio-galicjskich, a uchwała Sejmu z dnia 26 lipca br. domaga się ustawy o samorządzie powszechnym ze szczególnem uwzględnieniem województw wschodnio-galicjskich. Wobec tego komisja uchwaliła wziąć za podstawę obrad zarówno projekt rządowy jak i projekt p. Głabińskiego w związku z wymienioną uchwałą sejmu. W ostateczności przyjęła komisja nowy projekt, który obecnie przedstawia Sejmowi.

Niedzialkowski oświadcza, że projekt komisji mija się całkowicie z celem, nie prowadzi bowiem do uporządkowania stosunków, tworzy bowiem sztuczny podział terytorium na 3 odrębne części, rozbijając żywy organizm społeczny. Mowca oświadcza się imieniem PPS przeciw projektowi.

P. Buzek, sprawozdawca mniejszości domaga się, aby nie skreślano projektu rządowego który wprowadza wybory bezpośrednie.

Zabiera głos p. Głabiński, który po półtora godzinnych wywodach oświadcza wreszcie, że Zw. L. Nar. gotów jest zgodzić się na projekt komisji, choć niezupełnie dogadza on stronnictwu jego, które uważa projekt za kompromis z innymi stronnictwami.

Posel Schipper atakuje projekt ustawy, której charakter jest nierealny a która w szczególności pozbawia praw politycznych 700.000 Żydów. Mowca oświadcza się wkońcu przeciw projektowi. Premier Nowak prosi o uchwalenie projektu możliwie jednomyślnie. Po przemówieniu p. Halbana przystąpiono do głosowania i odrzucono wszystkie poprawki z wyjątkiem poprawki posła Głabińskiego dotyczącej czynnego i biernego prawa wyborczego do sejmików.

Wkońcu całą ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie przyjęto jeszcze cały szereg drobnych ustaw. poczem marszałek zamknął posiedzenie.

Z uchwalonych ustaw wyszczególnić należy uchwalenie rezolucji w sprawie pomocy dla urzędników oraz ustawy w sprawie rozbudowy miast.

Załatwienie sprawy pomocy dla urzędników.

Warszawa. PAT. Dziś rano o godzinie 10-tej zwołał marszałek Sejm posiedzenie konwentu seniorów celem rozpatrywania sprawy uposażeń urzędniczych. Po dyskusji, jaka się wywiązała, wyłoniły się następujące wnioski: Minister skarbu Jastrzębski zaproponował, ażeby załatwienie tej sprawy przekazać Rządowi z tem, że natychmiast po zwołaniu Sejmu w przeciągu 4-ch tygodni odpowiedni projekt będzie przedstawiony.

Posel Thon zawnioskował, aby przeznaczyć Rządowi kredyt na zaspokojenie pretensji

urzędniczych na czas do 1 stycznia 1923.

Posel Dubanowicz zaproponował, aby Sejm załatwił tylko generalia sprawy, pozostawiając szczegóły Rządowi. Po wyczerpującej dyskusji przyjęto wreszcie wniosek posła Barlickiego, wedle którego wyłoniono specjalną komisję dla rozważania postulatów urzędniczych z tem, że komisja zda sprawozdanie ze swych obrad komisji skarbowo-budżetowej, która ewentualnie miałaby zażądać wyznaczenia specjalnego posiedzenia plenum. Po załatwieniu tej sprawy oświadczył na zakończenie

Wywiady „N. Dziennika“ o sytuacji wyborczej.

Blok mniejszości narod. wobec wyborów.

Wywiad z p. Pryluckim przedstawicielem folkistów.

Zniecierpliwiony nieco przydługim antyszambrowaniem a przytem trochę kpiarsko nastrojony rozpoczynam rozmyślać nad dowodami ideowej niekonsekwencji p. Pryluckiego, jakie zyskałem nim jeszcze miałem sposobność ujrzeć go na własne oczy...

Jest zwolennikiem krańcowej ludowości, zdecydowanego egalitaryzmu. A służąca — widocznie na polecenie z góry — segreguje przybyszów na dwie kategorie: wyżej i niżej urodzonych, umieszczając ich w dwóch odrębnych poczekalniach... (przeczem oczywiście redakcyjna legitymacja otwiera mi wrota do piękniejszej, ozdobionej wartościowymi oryginałami wybitnych żyd. malarzy).

Jest jidyszystą radykalnym, nieubłaganym. A dochodzące mnie z jego pracowni podniesione głosy jakowegoś przedwyborczego folkistycznego konwentyku rozbrzmiewają przekonanie jaknajczystsza, sarmacką gwarą...

Jest przekonany antysyonistą. A na słuchach jego planonu figurują majestatycznie ctery gwiazdziste syońskie symbole...

— P. Noach Prylucki jest mężczyzną wysokim, rozłożystym, w kwiecie wieku. Pratypanin. Czerwone, grube wargi i kędzierzawe, bujne włosy przypominają teorię jakiegoś tam etnologa, który udawał szeroko i długo, że wśród rozlicznych ras, oddziaływających swą krwią na powstanie typu żydowskiego była i rasa murzyńska. Przenikliwie, że aż bolesne spojrzenie daje poznać bystrą obserwatora. Ciągły, nerwowy „tik“ głową. Ważne sprostowanie: Nieprawdą jest wszystko, co słyszałem jego kañciastowości litwackiej, towarzyskiem niewyrobieniu. To światowiec pierwszej klasy o wytwornych i wyszukanych formach zewnętrznych.

Z każdego słowa poznać zawodowego — w niekoniecznie ujemnym tego słowa znaczeniu — polityka. Polityka dla niego tem, czem dla ryby woda. Ka polityce pcha go zresztą nie tylko naturalny pęd życiowy, ale i niczem niepołamowana ambicja osobista. I jakżeż nie miał być ambitny i honorów żądny, kiedy dotąd pchał go w górę masa nalewkowskiego drobnomieszczactwa. Były bowiem czasy, kiedy był wprost mitycznym półbogiem wszelakiego kramarstwa, rzemieślnictwa, grajlerstwa. Tempi passati! Dziś już widoczny zmierzch bogów na całej linii. Najobjektywniejszy świadek przyzna, że w walce o rząd dusz żydowskich: w pojedynku z pos. Grynbaumem leży już powalony na obie łopatk. A już dziś po kilkutygodniowym naszym przesileniu blokowem, które odbiło się w ulicy żydowskiej nie mniej głośno niż rządowe, należy go uważać za politycznego bankruta.

Cóż się do tego przyczyniło? Zbyt przejrzyście demagogia, na której się nareszcie poznamo? Sądzę, że to nie to, a w każdym razie, że to nie wszystko. Bo p. Prylucki to człowiek o janusowym obliczu. Prawda, że na zgromadzeniu publicznym występuje z jaskrawą demagogią, obliczoną nie tylko na „człowieka w ulicy“ „the man in the street“, ale i na niedowarzonego półinteligenta (prawdziwi inteligenci, jak na przykład nasi pełni temperamentu akademicy w „Strzesze“ zgotowali mu ostentatnie przyjęcie, jakie zdaje się długo popamięta; zresztą podobno przeholowali nieco swymi metodami polemicznymi...) Ale w czterech ścianach swej pracowni jest człowiekiem — trzeba to przyznać — rzeczowym i poważnym. (Mówią, że jest najmniej pryłuczykowski z pryłuczyków).

Głównie dekadencję polityczną p. Pryluckiego przyspieszyć musiała jego przekraczająca już wszelką dopuszczalną miarę niekonsekwencja, która ma poniekąd cechy pewnej świadomej konsekwencji... Brak mu tej katolickiej niewzruszoności zasad, jaką się chlubi politycy i mężowie stanu patrzący na dal-

szą metę, sięgający wzrokiem dalej i głębiej. P. Prylucki „enfant terrible“ polskiego Sejmu, osławiony jako „rozwydrzony szowinista“ nie zawaha się, gdy tego taktyka wymaga, wypisać na swoim sztandarze hasło bloku z polską demokracją, nie wiadomo jaką, gdzie i kiedy. (Konia z rżędem temu, kto wyliczy i uzgodni wszystkie jego stanowiska wobec koncepcji bloków narodowego i mniejszościowego. Pozostawiamy bystrości naszych czytelników wykrycie niejednej sprzeczności nawet w samym wywiadzie. Podamy tylko kontradycję bardzo charakterystyczną: Jest przeciw blokowi z żywiołami nie odpowiadającymi mu politycznie, przeciw blokowi narodowemu, ale kruszy kilka wierszy dalej kopię w jego obronie, a na koniec głosi emfaticznie jako swoje credo polityczne. Nie umie na nic odpowiedzieć „tak“ lub „nie“ (jak ów Żyd ze znanej anegdoki, który sędziemu, domagającemu się kategoriycznych odpowiedzi twierdzących lub przeczących zadał pytanie: „Czy pan sędzia już nie bierze łapówki“, na które oczywiście takiej odpowiedzi być nie mogło). Otrzymane na osławionym własnym drucie wiadomości o antysemityzmie innych mniejszości sprostują najautentyczniej ich najwybitniejsi przywódcy, którym oddamy głos w następnym wywiadach. Zwracamy również uwagę na przejawiającą się w całym wywiadzie tendencję do przetrucenia chronologicznie wstecz najróżnorodniejszych, nie powiedzianym zarzutów, ale wątpliwostek i przytyków, które — poza pretensjami mandatowemi — nigdy nie istniały.

Ale zadawane przeemnie zrzadka, ale boleśnie ukłucia w achillesową piętę mięszają widocznie p. Pryluckiego, który nie umie nawet utrzymać jednolitego swego stanowiska w ramach jednego wywiadu...

— Jak doszło do

wystąpienia stronnictwa lud. z bloku mniej-

Jakie były istotne motywy secesji? Taktyczne czy polityczne?

— Stronnictwo, które reprezentuję było zasadniczo zwolennikiem idei bloku mniejszościowego. Niemniej uważało i uważa, że przed przystąpieniem do jej urzeczywistnienia — jak wszelkiej innej idei — należy szczegółowo zbadać możliwości jej realizacji. Są bowiem często idee bardzo piękne i efektowne, ale nie dające się urzeczywistnić tylko częściowo lub wreszcie ulegające odroczeniu ze względu na zewnętrzne, obiektywne warunki. Niema nic naturalniejszego jak połączenie się do walki o swe prawa grup narodowościowych w jednakim stopniu pokrzywdzonych przez smutną rzeczywistość polityczną (ordynacja wyborcza) (rażąca sprzeczność ze stanowiskiem Politicusa w Nrze 254 „Naszego Kurjera“) atoli pierwszą przesłankę wszelkiego bloku musi być wspólność przynajmniej ogólnikowa dążeń i zasad. Będzie to wówczas blok zasadniczy, obowiązujący i po wyborach. Nawet blok techniczny polegający na wzajemnej pomocy przy kampanii wyborczej trudno sobie wyobrazić bez pewnej wspólnoty ideowej, albowiem nie można się łączyć z takim czasowym sprzymierzeńcem, po którym spodziewać się można w przyszłości niespodzianek zgola nieprzyjemnych. Toteż stronnictwo moje, gdy jeszcze na wiosnę 1921 roku wobec zamierzonych wyborów uzupełniających do sejmu ustawodawczego na kresach wpadło na myśl o bloku z grupami innych narodowości kresowych, nie wyobrażało sobie bloku ogólnego z wszystkimi stronnictwami danej narodowości lecz marzyło o bloku z bezwzględnie czystymi grupami demokratycznymi ukr. i białor., gdyby takowe można było odnaleźć.

Na zwołanej z inicjatywy ugrupowań niemieckich (4. VII. 22.) naradzie ze stronnictwami żydowskimi w sprawie ogólnego bloku mniejszości zostały podniesione ze strony żydowskiej wszystkie bez wyjątku obiekty, jakie już na pierwszej myśl wysuwają się w związku z tym projektem. Była mowa o tem, że głosy żydowskie nie wiele mogą dać kandydatom niemieckim i naodwrot, że na wschodzie stosunki są nadzwyczaj skomplikowane, w szczególności brak tam jakichkolwiek organizacji politycznych, że poszczególni prowo-

dyrzy nie mogą dać najmniejszej gwarancji, że ciemny lud wiejski da posłuch ich naradzaniom; że dalej antysemityzm pauzujący bezwzględnie jak wśród Niemców tak i włościan słowiańskich uniemożliwi wystawienie wspólnych list kandydatów poselskich, że wreszcie blok będzie przez polską reakcję zupełnie niesłusznie zroszmiany jako wezwanie i spowoduje następstwa w duchu znanych metod endekich. Ortodoksi na to zebranie wcale nie przyszli. Syonisci byli obecni lecz oświadczyli, iż ich stanowisko wobec idei bloku mniejsz. nie jest jeszcze ustalone. Przedstawiciele żyd. stronnictwa ludowego zaproponowali wyłonienie specjalnej komisji mieszanej dla badania możliwości utworzenia bloku mniej., który miałby raison d'être wyłącznie w tym wypadku, gdyby weszły do niego mniejszości słowiańskie ze wschodu. Komisja miałaby za zadanie zapoznanie się z warunkami miejscowymi, ustalenie politycznych i partyjnych stosunków na wschodzie, jak również i wyjaśnienie w jakim stopniu można liczyć na organizację miejscowe i ich przywódców. Szczególnie z punktu widzenia żydowskiego należało zachować wyjątkową ostrożność w stosunku do mniejszości słowiańskich, w których niezmiernie trudno wyeliminować żywioły szczerze demokratyczne oraz czyste od żywiołów rzekomo radykalnych, nawet socjalistycznych lecz gruntownie zdemoralizowanych a nawet shańbionych rzeziami Żydów, pogromami, rabunkami. Wszak nawet Pełtura był z początku socjaldemokratą i przyjacielem Winiczenki, a przecież osobiście organizował pogromy; Machno osławiony ze swych bestyalskich pogromów jest komunistą z tą tylko różnicą, że nie uznaje „rad robotniczych“ i propaguje idee „rad ludu pracujących“. Istnieje też na Wołyniu stronnictwo borodibistów, które podobno też weszło do bloku; są to machnowcy. — Niestety ze względu na nieobecność ortodoksów i niezdecydowanie syonistów komisja nie mogła być wyłoniona; toteż postanowiono zebrać się za kilka dni po raz wtóry i wówczas jeśli wszystkie stronnictwa żydowskie zgłoszą akces do tej próby — przystąpić do pracy badawczej.

Co potem zaszło częściowo jeszcze nie zostało detalicznie wyjaśnione, częściowo jeszcze nie nadaje się do publicznego omówienia. Stało się, że po 6 tygodniach a mianowicie 17. VIII. odbyło się organizacyjne zebranie bloku mniejszości przy udziale Żydów, Niemców, Białorusinów, Ukraińców i Rosyan. W pracach przygotowawczych stronnictwo moje nie brało żadnego udziału i do zebrania nie wiedziało nawet ściśle, kto je zwołuje, kto weźmie w niem udział itp. Dopiero 16 VIII. zawiadomiono nas telefonicznie z T. Z. R. N., że zebranie odbędzie się nazajutrz o 11 rano, a wieczorem zatelefonowano nam powtórnie, że zebranie rozpocznie się o 4. Gdyśmy nazajutrz o 4. zgłosili się na zebraniu ku naszemu wielkiemu zdziwieniu dowiedzieliśmy się, że obrady rozpoczęły się o 11 rano, i że podobno wszystkie kwestye związane z blokiem zostały już omówione podczas naszej nieobecności. Celem zaś wieczornego posiedzenia miało być wyłącznie sporządzenie i podpisanie protokołu utworzenia bloku. Wytworzyła się dla nas sytuacja bardzo przykra albowiem nie wyobrażaliśmy sobie jak można podpisać akt bloku z żywiołami zupełnie nam nieznanymi. Mieliśmy i inne wątpliwości a mianowicie, Niemcy zgłosili się jako blok niemiecki, słowianie jako blok ukraińsko-białorusko-rosyjski, Żydzi zaś przyszli jeszcze niezblokowani wobec czego nie mogło być pewności czy każde stronnictwo żydowskie będzie mogło pozostać w bloku ogólnym. Toteż na posiedzeniu tem trwale i uporczywie — zresztą zupełnie otwarcie — prowadziliśmy taktykę zmierzającą ku odroczeniu zebrania, o czem świadczy wymownie protokół. Na samym wstępie zaznaczyliśmy, że uważamy kontynuowanie obrad za bezcelowe, dopóki nie zblokują się Żydzi, ponieważ bloki narodowe powinny poprzedzać blok narodowościowy. Po uroczystem oświadczeniu przedstawiciela T. Z. R. N., że obowiązuje się doprowadzić do bloku żydowskiego zebranie wyraziło skłonność dalszego prowadzenia pracy. Od początku do końca wysuwano ze strony innych stronnictw koncepcję bloku wyłącznie technicznego. Stronnictwo moje tej platformy nie zaakceptowało i zażądało zasadniczego jej uzupełnienia w kierunku pewnej wspólnoty programowej. Podtrzymywał mnie w tej mierze pos. Schipper. Sformułowaliśmy zasadę: Posłowie oraz senatorzy, jacy przejdą na listach bloku są obowiązani solidarnie bronić praw narodowych wszystkich zblokowanych mniejszości narodowych na zasadzie konstytucji oraz traktatów międzynarodowych i nie wolno im głosować przeciw tak zrozumianym interesom jakiegokolwiek mniejszości reprezentowanej w bloku. Połączony nasz wniosek uzyskał aprobatę zebrania. Nietaktowność (P. Prylucki ma wedle wszelkiego prawdopodobieństwa na myśli złą taktykę, nie brak taktu) jednak jednego z obecnych posłów repre-

zależających T. Z. R. N. zepsuła zupełnie nastrój; uważał on za właściwe stwierdzić, iż sam takiego wniosku nie zgłaszał, ponieważ wątpił czy mniejszości terytoryalne będą miały zrozumienie dla oksterytoryjalnych interesów mniejszości żydowskiej. Obecnie zas cieszy się bardzo, że stało się inaczej. W związku z takim wynurzeniem oraz z żądaniem ortodoksów, ażeby w okręgach wyborczych zamieszkałych wyłącznie przez Polaków i Żydów nie były wystawiane listy blokowe, inne mniejszości zażądały przerwy, która trwała b. długo, a po przerwie przedłożyły krótki tekst protokołu o stworzeniu bloku wyłącznie technicznego dla przeciwstawienia się krzywdzącej ordynacji wyborczej. Sprawy zasadnicze dotąd nie zainicjowane zostały odroczone do następnego zebrania plenarnego, które projektowane było na dzień 22 sierpnia włącznie 1 września. Tak się złożyła sytuacja, że gdyby moje stronnictwo odmówiło podpisu, blok byłby rozbity. Nie odmówiłem podpisu zowzględu na to, iż przedstawiciele Słowian oświadczyli, że „protokół stanowi tylko akt zaręczynowy“ (a więc preliminarz!) oraz ze względu na to, że mieliśmy możliwość wysunięcia sprawy zasadniczej na następnym zebraniu i powzięcia wówczas decyzji ostatecznej.

Następne zebranie plenarne odbyło się dopiero 9 września, w międzyczasie stronnictwo moje przez swoich mężów zaufania zbadało stosunki na kresach wschodnich. Przekonaliśmy się, iż w skład zblokowanych mniejszości słowiańskich wchodzi grupowania prawicowe, reakcyjne, wyraźnie antysemitkie. Wśród możliwych kandydatów tych grupowań znajdują się osoby, których nie możemy polecać z czystym sumieniem wyborcom żydowskim. Nie możemy mieć bynajmniej pewności, że w przyszłym sejmie czy senacie nie spotkamy się z ich strony z bardzo przykreimi niespodziankami, na przykład w sprawie przymusowego wypoczynku niedzielnego. Poza to stwierdziliśmy, że głosy włościan słowiańskich nie są tak bardzo pewne dla list blokowych z następujących przyczyn: 1) Trudno będzie skłonić włościan do głosowania za listami z nazwiskami żydowskimi. 2) Stronnictwa polskie jak PPS., Wyzwolenie, PSL., Odrodzenie, Straż Kresowa, Rady Ludowe lepiej zorganizowane a finansowo potężniejsze oddawna rozwijają szeroką działalność na kresach i niewątpliwie odciągają bardzo wiele głosów. Zwłaszcza wśród Białorusinów i Ukraińców niema ideologicznej jedności i spodziewać się można różnych secesji (tak np. jak mi donoszą z Lucka mają tam już być zgłoszone 3 listy ukraińskie), tak, że nawet techniczna wartość bloku mniejszości — czyli nadzieja na znaczną ilość mandatów — wydaje się być bardzo problematyczną. Wszystko to zachwiało w nas wiarę w walory bloku i wpłynęło na zmianę naszego — dotychczas wobec niego pozytywnego — stanowiska. Przekonaliśmy się, że idea ta jest przedczesna. Może będzie dojrzała za 5 lat. Narazie jest skomciem w ciemność. Wobec tego głośniejsz zaczyna przemawiać bardzo poważne obiekcje, obawy i przewidywania, których nie wolno lekceważyć. Ostrzej wystąpiła przed naszym wzrokiem różnica oryjentacyjna oddzielnych mniejszości narodowych.

Toteż na zebraniu 9 bm. zgłosiliśmy się z następującymi ultimatywnymi żadaniami: 1) Aby jako minimalne zobowiązanie przyjęto zasadę, że

blokowi posłowie i senatorzy nie wystąpią i głosować nie będą przeciwko przyznaniu praw narodowych jakiegokolwiek reprezentowanej w bloku mniejszości. 2) Aby na listach bloku nie figurowały osoby skompromitowane agresywnymi wystąpieniami przeciw jednej z mniejszości. Żadania te nie zostały przyjęte. Z tą chwilą sprawa naszego udziału w bloku została przesądzona.

Idziemy do wyborów w bloku z żydowskimi stronnictwem demokratycznym we Wileńszczyźnie oraz centralną radą związków rzemieślniczych. Poza to zgłosiły do nas akcesy rozliczne grupy gospodarze i bezpartyjne jak również odłamy bezpartyjnej a mniej zacofanej ortodoksji. Rozpoczęliśmy już akcję wyborczą na szeroką skalę.

— Jak przedstawia się stosunek Pańskiego stronnictwa do koncepcji bloku narodowego?

— Jako stronnictwo demokratyczne nie wyobrażamy sobie bloku wyłącznie żydowskiego, ponieważ dzielą nas zbyt wielkie różnice od innych stronnictw.

— A przecież...
— Tylko wobec utworzenia bloku mniejszościowego uważaliśmy blok żydowski za konieczność jako niezbędną przesłankę... Toteż gdyśmy się dowiedzieli o mającym nastąpić 17 sierpnia zebraniu zwołaliśmy na 10 dni przedtem zebranie stronnictw żydowskich i zwróciliśmy uwagę na konieczność porozumienia się przed 17.

— Jakież przedstawia się sprawa tzw. targów wyborczych?

— Gdy doszło do spraw technicznych (podział mandatów) syoniści i mizrachiści zaproponowali zachowanie „status quo“ czyli 60 proc. mandatów. TZR.N. 20 proc. ortodoksji Sz. E. I., 20 proc. ludowcom. Oponowaliśmy przeciw temu z następujących powodów. Wybory zarządza się w przeświadczeniu, że nastroje społeczne ulegają zmianom. Jednocześnie wynik wyborów bywa nieraz wynikiem okoliczności przypadkowych. Blok wyborczy stanowi jakoby zawieszenie broni, wyeliminowanie na pewien czas sporu o to, które stronnictwo jest silniejsze. Z wszystkich tych trzech szkicowo podanych przyczyn wynika, że jedynie słuszną byłaby zasada paritetu. Syoniści wówczas oświadczyli, że w razie porozumienia co do utworzenia wspólnego klubu w przyszłym sejmie pójdą w sprawie mandatów na kompromis. Na następnym zebraniu zwołanem na skutek tego, że protokół bloku mniejszości nakładał na Żydów obowiązek zblokowania się, omówiono sprawę wspólnego klubu poselskiego w przyszłym sejmie, a gdy osiągnięte porozumienie oświadczone nam niespodzianie, że TZR.N. zawarła już odrębny blok z ortodoksją Sz. E. I. i że proponuje nam ułymatywnie taki podział mandatów że spodziewanych 20 : TZR.N. : 10, Ortodoksja Sz. E. I. : 6, poale-syoniści (akcesu nie zgłosili): 1, ludowy: 2 (10 proc. zamiast proponowanych poprzednio 20 proc.!) Gdy zaś z oburzeniem odrzuciliśmy takie postawienie sprawy, uważając to za spisek przeciw naszemu stronnictwu — gdyż trudno wynaleźć jakiegokolwiek argument usprawiedliwiający obniżenie naszej reprezentacji do połowy, a powiększenie w trójnasób przedstawicielstwa ortodoksji, której posłowie Perlmuter i tow. w bardzo wątpliw sposób spisali się ze swych obowiązków — oświadczone nam, że nie będzie się z na-

mi więcej rozmawiać, a jeśli się nam nie podoba, to możemy iść do domu i że na żądanie 2 grup żydowskich nie będziemy dopuszczeni na posiedzenie Cent. Kom. Wybor. Bloku Mniejszości mające się odbyć w tym samym dniu. Nie zważając na to, nie chcąc ażeby właśnie żydowskie przeszkodziły przekształceniu bloku mniej. w duchu demokratycznym, zwołaliśmy jeszcze trzy posiedzenia. Teraz rozpoczają się dopiero w pełni ów oślawiony „targ o mandaty“, który uwidocznił, że sprawa pokrzywdzenia naszego stronnictwa i odebrania mu możności pracy parlamentarnej przez uszczuplenie siły liczebnej (praktyka sejmowa wskazuje przecież niedowzuszczanie, że zbyt drobne frakcje nie mają możności pracy) jest dla naszych przeciwników celem bardziej świętym niż propagowana głośnie jedność narodowa a nawet niż blok mniejszości, którego się mocno trzymają jakkolwiek w swej prasie nie ogłosili ani jednego artykułu dowodzącego jego wartości.

(P. Prylucki opisuje w dalszym ciągu z epicką dokładnością długie a niezbyt sympatyczne porypety, w szczególności usiłowania folkistów skomunikowania się z innymi mniejszościami, rzekome zatajanie miejsca obrad bloku ze strony syonistów, detektywiczne śledzenie za lokalem obrad ze strony folkistów a wreszcie — to już szczyt teatralistyki! — bohaterskie wyłamanie niewinnych drzwi lokalu partyjnego przez zdecydowanych na wszystko a żadnych boju folkistów itd i t. d.)

Postępowanie syonistów od początku do końca świadczy o tem — konkluduje p. Prylucki — że zależało im na usunięciu nas z bloku mniejszości w tem wyrachowaniu, że nie ośmielibyśmy się pójść osobno i że społeczeństwo żydowskie wyklełoby nas za akcję samodzielną.

— Niema więc nas w bloku z dwóch przyczyn:

- 1) Było dla nas niemożliwym pozostanie w nim ze względów zasadniczych a jednocześnie
- 2) Przeciwny obóz robił wszystko, by nas z niego wysadzić.

Uważamy z punktu widzenia partyjnego interesu, za wskazane, by inne stronnictwa żydowskie zostały w bloku mniejszości, bo wynik wyborów będzie dla nich zasłużoną karą. Niemniej z punktu widzenia interesu żydowskiego należałoby sobie życzyć, by wystąpili z bloku mniejszości, a wówczas gotowi byłibyśmy do pertraktacji z nimi o bloku żydowskim (?) przy czem z naszej strony nie byłaby przeszkodą sprawa mandatów. Poprzymy, chętnie wszelką inicjatywę w tym kierunku, przy czem jednak nasz stosunek do ortodoksji Sz. E. I. musiałaby uleść zawieszeniu aż do chwili rehabilitacji jej kierowników z ciężkiego zarzutu o defraudację sum pieniężnych zebranych na rzecz głodnych Rosji.

— Czy porozumienie —

choćby w ostatniej chwili — na platformie bloku mniejszości należy uważać za wykluczone?

— Tak. Dziś już za późno. Stoimy już dziś na gruncie walki o żydowski blok narodowy przeciw blokowi mniejszościowemu (Dziś-niel)

Z Bagateli.

„Sublokatorka“, komedia w 3. aktach Adama Grzymały-Siedleckiego. Występ p. Józefa Węgrzyna. Reżyserował p. Fr. Wysocki.

Z mętnych fal potopu wojennego wyloniła się stugłowa hydra mieszkaniowa. Gdy się tej hydrze utnie jedną głowę, wyrosną w jej miejsce trzy inne. Paradoksalna sytuacja: każdy nowy dom wywołuje potrzebę wybudowania trzech dalszych domów.

Trudna rada. Młode, niezamężne parki tęsknią do małżeńskich pieleszy, ludzie się mnożą, jako piasek w morzu, całe armie się demobilizuje, urzędników przenosi i t. d.

Wszystkie warstwy społeczne czekają daremnie na Herkulesa, któryby za jednym zamachem hydrę mieszkaniową usunął ze świata.

Na razie nie rozsądniejszego, jak pontną powagą zmienić w głośnie śmiech i oto komedia histrego krytyka Grzymały-Siedleckiego gotowa.

„Od mieszkania do małżeństwa jeden krok“, powiedział sobie i wprowadził do swej komedyo-farsy dziewięcynę, jak malowanie i zdemobilizowanego porucznika, młodzieniaszka tak pięknego i miłego, że najbardziej w enocie zahartowana kobieta ustąpiłaby mu łożę z najwonnějších róż. To Józef Węgrzyn!

Między poznaniem się lokatora i sublokatorki, a ich ślubem toczy się cała akcja.

Zwykle najlepsi recenzenci piszą najgorsze sztuki.

To się na Siedleckim stanowczo nie sprawdza. Przedewszystkiem stwierdzić należy, że osiągnął swe zamierzenie.

Zobrazował w srebrnym zwierciadle ironii stosunki mieszkaniowe. Sztuka ta zatem mimo wybitnego nerwu aktualności nie przestanie być aktualną, póki nam świeci słońko zbawienia w formie ustawy o ochronie lokatorów tj. do roku 2022..

Nadto podnieść trzeba, że komedia obfituje w dialogi żywe, błyskotliwe. O co tylko Siedlecki, taki poważny, głęboki badacz Fredry i Wyspiańskiego zachęca, od razu ukuje dobry dowcip, a ta łatwość dowcipkowania szkodzi komedii, bo autor ulegając pokusie żartowania odchodzi często od wytyczonego toru akcji.

Najlepszym jest akt pierwszy z jego śmiało i pomysłowo zadzierzgnięta ekspozycja; trochę kłopotu sprawił Siedleckiemu załukany medyk, narzeczony Janiny w drugim akcie, a już nie wleździł wprost co z nim począć w akcie ostatnim.

Z tem wszystkiem jest jednak sztuka Grzymały-Siedleckiego jedną z najświetniejszych, współczesnych komedii polskich, choć pewne usterki specjalnie trudno wybaczyć temu krytykowi, który w małym pałacu ma znajomości zawilcyli arkanów techniki teatralnej. Podśluchiwanie, monologizowanie, mówienie na stronie jest u Siedleckiego niewybaczalnym! Już prędzej wybaczyć można,

że w niektórych dowcipach zniża się do smaku niewybrednej publiczności.

Ale nie miał się czego martwić Siedlecki o swą sztukę, gdy do roli Zygmunta miał na zawołanie takiego majstra, jak Węgrzyn, który z dużym smakiem artystycznym i szlachetnym umiarem wykończył misternie kreację Zygmunta do najdrobniejszych szczegółów.

Nie jest winą Węgrzyna, że był przeidealizowany, ale za zasługę począł mu się musi, że dzięki bajecznej symbionie przepięknej dykcji z cudowną mimiką i gestykulacją stworzył doskonałą postać zdemobilizowanego oficera.

Węgrzyn zniwolił publiczność do huraganu oklasków przy otwartej scenie.

Reszta wykonawców przystosowywała się do wysokiego dyapazonu gry znakomitego gościa.

Ponętą, rozkoszną „sublokatorką“ była p. Malicka.

Świeżo pozyskana, wybitna siła z teatru Słowackiego p. Ordyńska trafnie uchwyciła wszystkie rysy doświadczony „miłośnicy“.

Dobre typy zrobili pp. Michałowski, Turski i Berski.

Zazdrosnym mężom radzę bez żon pójść na „Sublokatorkę“.

Węgrzyn szerzy bowiem spustoszenie w sercach niewieścich.

W. Falk.

— Jak należy wobec tego rozumieć hasło koalicji z postępowymi stronnictwami polskimi,

loszone na łamach „Naszego Kurjera“?

— To raczej postulat teoretyczny...

— Jakto, teoria polityki na miesiąc przed wyborami?

P. Pryluccki wyraźnie stropiony: Tak, to hasło nieaktualne, teoretyczne... A zresztą są przecież już i dziś wybitni polscy działacze postępowi, z którymi kooperacja byłaby możliwą... Chodziłoby oczywiście o stronnictwa znajdujące w zupełności nasze prawa narodowe. Na kresach dałoby się już teraz pomyśleć porozumienie z ugrupowaniami postępowymi polskimi i białoruskimi.

— Jak Szan. Pan ocenia publicystyczną działalność piosła Hirschhorna, która doprowadziła właśnie do wykluczenia go ze związku dziennikarzy?

— Nic mi o tem wiadomo, chociaż sam jestem członkiem Związku. Uważam odsłanianie kryptonimów publicystycznych za postępowanie niehonorowe i nietaktowne. Znam tylko artykuły Politicusa. Nie znajduję w artykułach piosła Hirschhorna niczego takiego, coby je kwalifikowało do oceny „Hajnta“. Oczywiście mam sam inną „manierę“ pisaną. Biorę rzeczy bardziej abstrakcyjnie, podczas gdy on traktuje wszystko otwarcie, nazywając rzecz po imieniu... (P. Pryluccki nie zdołał ukryć wrażenia, jakie na nim zrobiła nieznaną mu zgola wiadomość o imponującej manifestacji Związku dziennikarzy na rzecz publicystycznej czystości, przeciw prasowemu kalumniarstwu. O wrażeniu tem świadczy choćby — możliwa tylko przy dużym zakłopotaniu — jego niekonsekwencyja na temat kryptonimów. Stwierdziwszy sofistycznie, że zna tylko Politicusa, w następnym zaraz zdaniu pisze o artykułach piosła Hirschhorna. Wogóle obrona piosła Hirschhorna robiła wrażenie taktycznej, przymusowej, wynikającej z obowiązku solidarności partyjnej, niezupełnie zgodnej z wewnętrznym jego przekonaniem. Co niech będzie zapisane w poczet dobrych uczynków w księdze żywota p. Noacha Prylucckiego.)

— Jaka będzie

fizyognomia przyszłego Sejmu?

— Stan posiadania lewicy i prawicy nie zmieni się ilościowo zbyt silnie. Natomiast należy się liczyć z poważnymi zmianami jakościowymi. Obóz lewicowy, belwederski. Będzie musiał zmienić gruntownie swoje stanowisko wobec słusznych praw mniejszości, jeżeli będzie chciał w dalszym ciągu liczyć na ich poparcie.

— Czy ewentualnie wybrani posłowie folkistyczni wstąpiłoby do wspólnej żydowskiej frakcji?

— Zależać to będzie w pierwszym rzędzie od osobistego składu frakcji.

— Czy uległo zmianie stanowisko stronnictwa ludowego w sprawie Palestyny?

— Nie. W r. 1918 uchwaliliśmy na naszym zjeździe partyjnym domagać się wolnej kolonizacji żydowskiej w Palestynie i praw mniejszości dla palestyńskiego żydostwa. A więc żądaliśmy więcej — dodaje, uśmiechając się ironicznie — niż dał mandat palestyński(?), stając na gruncie pozytywnej, ekonomiczno-wórczej pracy dla Palestyny.

PRZEGLĄD PRASY:

Baju, baju... będziesz w raju.

Jan Huss zawołał na stosie... — Naiwne pachole żydożerzych mistrzów. — Litanie „prześpiewstw“. — Genialne zarządzenie. — Naczelny organ jeneralnych trucicieli estetyki. — Słuchajcie!... Słuchajcie!... — Magik z „Gazety Warszawskiej“ o teatrze żydowskim. — Słownik Holmes i cenzor Ludwika XV.

— O sancta simplicitas! O święta naiwności! — zawołał Jan Huss na stosie, widząc, że jakiś prostak w ślepej wierze dorzucił kawał drzewa do paliwa.

— O sancta simplicitas! — wołamy, co prawda, jeszcze nie na stosie, ale, bądź co bądź, usadowieni na rozżarzonych fajerwerkach antagonizmu rasowego, widząc, że jakiś prostak z organa endeccy dorzucił swoje dwa grosze do ogólnej nagonki na Żydów.

A naiwne pachole żydożerzych mistrzów ciska się nie z byle jakiego powodu.

Myślicie może, że odrabia ono jeszcze jedną wycieczkę przeciwko „Żydom i komunistom“, „Żydowskiemu zalewowi w handlu i przemyśle“, „Żydowinowi Aszkenazemu“, że wymierza ostrze swojej endeckiej piki przeciwko „nadprodukcji żydowskiej inteligencji zawodowej“, „zamachowi żydowskiemu na polskie nazwiska“, że wali pięścią o stół, gromiąc żydowskie itd. itd. itd.

Znamy już doskonale, tę litanię „prześpiewstw“ semickich. Czasem ubodnie nas któryś z arogantów wsteczno-aryjskich, czasem wywoła, li tylko uśmiešek pobłażania, a czasem narzuci nam ataki takiego śmiechu nieokiełzanego, że w podrygach gwałtownego „ha, ha, ha!“ tarzamy się z rozdetą jamą brzuszna...

To ci kpiarze! Gdybyśmy mieli władzę w ręku, tobyśmy wydalili genialne zarządzenie. Wystalibyśmy poza granice kraju wszystkich błaznów cyrkowych z Bimem i Bomem na czele, ustanawiając, że zamiast nich powinni się produkować na posypanej piachem arenie wszyscy narodowodemokratyczni rewelanci od spraw żydowskich, te wszystkie zakatarzone mózgownice, któreby znalazły przecież wolną chwilę poza zajęciami redakcyjnymi.

Od czasu do czasu należałoby także sprowadzić którąś z gwiazd hodowanych zagranicą. Ceny biletów wstępu podwójne! Oczywiście, że podwójne, zagraniczne bowiem okazy plouty specjalnie pikantne banialuki, których nie można pozatem sprawdzić na miejscu.

Baju, baju... będziesz w raju!

W „Gazecie Warszawskiej“ organie naczelnym jeneralnego truciciela estetyki, Pieńkowskiego, i reszty kuglarzy, polykających na każde zawołanie dowolną ilość semitów, jakiś „brylant“ endecki, wystany na „oszlifowanie“ do szlifierni antwerpijskich rozpiął się o nowym karygodnym czynie żydowskim, zagrażającym podławom ludu europejskiego, wołającym o pomstę do nieba, stwierdzającym słusność opinii „Chy-Je-Nowej“, że Żydom wogóle należałoby nałożyć kajdanki na ręce, kłódki na usta i głązy polne na serca...

Słuchajcie, słuchajcie!.. Żydzi mają własny teatr, własny repertuar, własnych aktorów!.. Słuchajcie, słuchajcie!.. Żydzi, nadomiar złego, mają dobry teatr, dobry repertuar, dobrych aktorów!.. Słuchajcie, słuchajcie!.. Żydzi grają w swych teatrach, piszą dla swych teatrów i chodzą do swych teatrów!.. Słuchajcie, słuchajcie, byleście nie omiśleli z przerażenia!.. Żydowski teatr wyjechał na gościnne występy do Belgii..

Kajdany: Kajdany! unieszkodliwić rozpanoszone żydostwo!

Magik z „Gazety Warszawskiej“ pisze między innymi:

„Żargonowy (?) teatr, podobno wileński, zbiera teraz oklaski na zachodzie, ostatnio zaś przybył na gościnne występy do Antwerpii, która, jak wiadomo, posiada dużą kolo-

nię żydowską. W kilku poczytnych piśmieci belgijskich, że wymienię tylko wielkie dzienniki liberalne „Etoile Belge“ i antwerpijski „Neptune“, pojawiły się z tego powodu pełne uznania wzmianki i artykuły o skarbach literatury „Yiddisch“, o pisarzach i o teatrze żargonowym. Z drugiej strony napotkaliśmy w poważnym miesięczniku „L'Expansion Belge“ artykuł pod tytułem „powieściopisarz żydowski Opatoschou“, z pod pióra niejakiego Josephin Milbauer...“

„Sens tych nienaturalnych w tonie i pełnych przesady co do treści, wynurzeń prasowych był zawsze jednakowy: Świat intelektualny zachodu dopuścił się niemal że zbrodni niezwracając dotychczas należytej uwagi na literaturę żargonową (?), nie znając nawet z imienia tych pisarzy, którzy „dorzucili wspaniałe karty do wielkiej księgi historii ludzkiej!“ Czytając te superlatywy na temat żargonu (?) nie może się mieć wątpliwości, że nie są one bezpośredniem echem sali teatralnej, lecz że ich inspiracja rodziła się w jakimś syonistycznym kantorze pełnym złota, gdzie niema miejsca na sztukę, ale gdzie znajduje się łatwo dużo pieniędzy na propagandę żydowską, choćby pod płaszczykiem teatru i literatury...“

Przenikliwość istic Holmesowska. Szkoda, że pan korespondent z Antwerpii marnuje swoje zdolności wytrawnego detektywa na obczyźnie... Przydałby się przecież w kraju dla odparowania złośliwych zarzutów czynionych w poważnych ośladach prasy polskiej Korfantemu i Skrudlikowi.. Wyśledziłby może aferę poznańską z endeckami i mieszczanami, dowiodłby z pewnością, że nie było tam żadnego oszustwa partyjnego...

Tymczasem zaś endecki geniusz zagraniczny porzasta na takich zdzienniałych lamentach:

„Nie tutaj miejsce na roztrząsanie twojów żargonowych(?) na ocenę teatru żydowskiego i na odparcie pretensyj syonistycznych — wystarczy stwierdzić, że w Antwerpii rozległy się pierwsze głośnie sygnały wielkiej ofensywy żargonowej (?) na zachód, „ofensywy kulturalnej“, która ma wpoić w mózgi intelektualistów francuskich i belgijskich, że żargonowa literatura przysparza ludzkości skarby bezcenne i posiada równorzędną wartość.“

A w końcu obcesowe powiedzenie w stylu „nie przypiął — nie przyłatał“:

„Komentarze zbyteczne!“

Za przeproszeniem, jakie komentarze? do czego komentarze? czyje komentarze? Tutaj już bezwzględnie nie możemy się zgodzić z Sierlokiem Holmesem z Antwerpii.

Komentarze są niezbędne, to też umieściliśmy je na wstępie niniejszego feljetonu.

Zbyteczną wydaje się nam natomiast cała korespondencyja p. Q. z Belgii. Wiemy, że rzuci on nam na to swój ostatni argument:

— Piszę do endeckich gazet, bo jestem endeckim i muszę żyć! —

A na to opowiemy mu anegdotę historyczną.

Hrabia d'Argental, szef cenzury za Ludwika XV. zawezwał pewnego literata i zgromił go za zbytnią rozwiążłość jego pióra.

— Ależ, monseigneur, — tłumaczył się literat — wszak ja muszę żyć... —

— Je n'en vois pas la necessite! (Nie widzę tej potrzeby!) — odpowiedział d'Argental.

I my też nie widzimy! Wad.

Praca żydowska w Palestynie.

Departament pracy przy palestyńskiej Egzekutywie Syońskiej stwierdza, iż praca żydowska w Palestynie stanowi wzrastający stale na znaczeniu czynnik, w gospodarzem życiu jęszywu palestyńskiego. Od końca roku 1919 do 1922 wzrosła ilość robotników żydowskich w Palestynie z 1880 na 9200. Dawniej robotnicy żydowscy byli po koloniach żydowskich a tylko nieliczna garska pracowała w arabskim przemyśle po miastach lub przy budowie Tel Awiwu. Fala imigracyjna w osta-

tnich kilku latach posunęła znacznie naprzód przemysł budowlany, robotnicy zaś żydowscy zaczęli coraz żywiej w tym kierunku pracować, tak, że obecnie przemysł budowlany, obok uprawy roli, jest najważniejszą gałęzią pracy. Około 4000 robotników żydowskich znalazło zatrudnienie w rozmaitych dziedzinach przemysłu.

Pomimo zwiększonej ilości nowo-przybytych bezrobocie nie zwiększyło się od roku 1919. (Ziko).

JULIUSZ SCHOENWETTER

Kniewicz, Radca Gminy wyznaniowej, członek wydziału Stowarz. Izr. post. w Krakowie i t. d.

przeżył lat 74, zmarł dnia 25 września 1922 r.

Wyprowadzono zwłok z domu przedpożrebego na cmentarz izraelickim na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi w czwartek dnia 28 bm. o godzinie 3-ej po- południa. 3909

Ruch wyborczy.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU WNOŚZENIA REKLAMACYI DO 5 PAŹDZIERNIKA.

Termin wnoszenia reklamacji przeciw pominięciu w spisach wyborczych przedłużony został do 5 października br. włącznie.

Obowiązkiem każdego wyborcy jest przegłądać spis i w razie pominięcia zażądać wpisania go wzgl. jego znajomych na listę.

LICZBA REKLAMACYI W KRAKOWIE.

Ruch w lokalach obwodowych komisji wyborczych w Krakowie, gdzie wyłożone są do przegładu spisy wyborców, w ostatnich dniach znacznie się wzmógł. Dotąd przez biuro bloku stronnictw narodowo-żydowskich w Krakowie wniesiono ponad 600 reklamacji, a ogółem z całego miasta 1030 reklamacji.

URZĘDNICY A WYBORY.

Prezydium Rady ministrów podaje do wiadomości, że Rada ministrów na posiedzeniu w dniu 24 sierpnia 1922 r. powzięła następującą uchwałę:

Celem umożliwienia funkcjonaryuszom państwowym wykonania przewidzianego w art. 13 i 36 konstytucji prawa wybieralności do Sejmu i Senatu otrzymują funkcjonaryusze państwowi, należący do resortu Ministerstwa spraw wewnętrznych ze względu na styżność ich z pracami przygotowawczymi do wyborów, urlop z urzędu na czas od dnia ogłoszenia listy wyborczej, w której nazwiska są ich umieszczone, aż do dnia wyborów. Funkcjonaryusze państwowi, należący do innych resortów otrzymują na prośbę urlop do dnia 14 a to w czasie od dnia ogłoszenia listy wyborczej, w której nazwiska są ich umieszczone, aż do dnia wyborów.

KŁOPOTY UNII PAŃSTWOWEJ W KRAKOWIE.

Unia narodowo-państwowa na gruncie Krakowa nie ma szczęścia do swych kandydatów. Upatrzony z początku na pierwszego kandydata radca miejski Witold Ostrowski nie może ubiegać się w Krakowie o mandat, gdyż jest tutaj urzędnikiem administracyjnym. Wysuwany następnie prof. Michał Bobrzyński również nie będzie kandydował w Krakowie, a to z tego powodu, że przywódcy U. N. P. doszli do przekonania, iż b. pan namiestnik nie cieszy się w Krakowie popularnością. Pozostaje tedy jako ostania deska ratunku prezydent ministrów rektor Nowak, który raz już wprawdzie miał zdradzić większą ochotę wejścia do Senatu, aniżeli do Sejmu, jednak demokraci i konserwatyści krakowscy uważają go za najodpowiedniejszego swego kandydata do Izby niższej. Mówi się również — po ostatnim ekspozycie finansowym — o ewentualnej kandydaturze w Krakowie min. Jastrzębskiego, który podobno sprzeniewierzył się mieszczanom p. Rossela i przeniósł się do Unii. Również drugie miejsce listy tego stronnictwa „wakuje”, a to z powodu kilkakrotnej stanowczej odmowy p. dra Grossa, którego nawet interwencja zamiejscowych przywódców asymilacji nie nakłoniła do przyjęcia kandydatury. To też „niezawisli” liderzy chodzą jak struci i na codziennych konwentykach ciągle ab ovo deliberują nad tem, który z ich grona, w razie kandydowania na drugim miejscu listy Unii mógłby najskuteczniej przyczynić się do przejścia... pierwszego kandydata tej listy, (bo o dalszych się nawet nie marzy).

NADESLANE.

Zawiadamiamy

że nauka na kursach bieliznarskich i krawieckich rozpocznie się 1824

w „Ognisku Pracy”

dnia 3 października 1922 o godz. 9 rano.

Wpisy przyjmuje się do 1 października br. od godz. 2—4 codziennie w lokalu „Ogniska Pracy”, ul. Podbrzezie 6, III. p. oficyny. Wszelkich informacji udziela się na miejscu.

Prezydium Gminy izrael. w Krakowie

zawiadamia, że począwszy od dnia 27-go września br. sprzedawać się będzie

ETROGIM

1779

w gmachu Gminy izrael., ul. Skawińska 2.

Nowa Drukarnia Dziennikowa

przyjmuje wszelkie zamówienia w zakres drukarstwa wchodzące, w szczególności druki bankowe, kupieckie, przemysłowe, reklamowe, czasopisma i dzieła, wykonując takowe starannie, szybko i po cenach umiarkowanych

**W KRAKOWIE
PRZY ULICY ORZESZKOWEJ L. 7.**

KRONIKA.

Kraków, 27 września.

Błp. Juliusz Schönwetter. Wczoraj zmarł w naszym mieście znany w szerokich kręgach obywatelskich przemysłowiec błp. Juliusz Schönwetter. Zmarły cieszył się dla swych niezwykłych zalet charakteru powszechną sympatią i ogólnym poważaniem. W błp. Juliuszu Schönwetterze schodzi do grobu nestor ruchu syjonistycznego w Krakowie. Zmarły bowiem stał u kolebki Organizacji Syjonistycznej. Już w pierwszym kongresie syjonistycznym w Bazylei brał udział jako delegat syjonistów krakowskich. Odłąd wspierał czynnie organizację syjonistyczną, a w Żyd. Radzie Wyznaniowej, której był długoletnim członkiem szedł ramię w ramię wewszystkich sprawach z radcami syjonistami. Pogrzeb błp. Schönwettera odbędzie się w Krakowie we czwartek 28 bm. o godz. 3 popoł. Komitet Lokalny Organizacji Syjonistycznej wzywa wszystkich syjonistów krakowskich do tłumnego udziału w pogrzebie.

— Ze spraw miejskich. Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Sarego posiedzenie Sekcji ekonomicznej wspólnie z Komisją podgórską, na którym uchwalono sprzedać małe parcele miejskie przy ul. Czyżówka i Lagiewniczej dla zaokrąglenia sąsiednich parcel prywatnych. Uchwalono również podwyższyć Komitetowi parafialnemu w Podgórzu subwencję na obsługę zegara kościelnego. Następnie Sekcja ekonomiczna wspólnie z Komisją gruntową zatwierdziły wnioski Magistratu co do zamiany gruntów w Dębniakach pomiędzy Gminą a architektem Szpondrowskim. W końcu Sekcja ekonomiczna i szkolna oraz Komisja gruntowa przeznaczyły pod budowę Muzeum Narodowego jako pomnika Wolności grunt miejski u wylotu ul. Wolskiej i poleciły grunt ten oddać bezzwłocznie Komitetowi budowy Muzeum.

Onegdaj odbyło się pod przewodnictwem wiceprezesa m. Rollego posiedzenie Sekcji IV. Rady miasta, na którym przyznano kredyty dodatkowe dla Muzeum Narodowego (oddział zbiorów im. Jasińskiego) na dokończenie urządzenia wewnętrznego dla państwowej szkoły zawodowej żeńskiej i na koszt adaptacji mieszkania kapelana cmentarnego oraz załatwiono szereg spraw administracyjnych odnoszących się do m. Szkoły gospodarstwa domowego i kursów im. Adrijana Baranieckiego.

— Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie komunikuje: Wpisy na I półrocze roku szkolnego 1922/23 w Akademii trwać będą dla nowo wstępujących studentów wyjątkowo do 11 października br. włącznie, wpisy zaś dawnych studentów do 14 października br. włącznie. Nowo wstępujący kandydaci i kandydatki mają w terminie wyżej oznaczonym wnieść pisemne podanie, poczem podać się egzaminowi wstępnemu, który rozpocznie się 16 października i trwać będzie do 21 października br. włącznie. Nauka na wszystkich kursach rozpocznie się dnia 16 października br. o godzinie 9-tej rano.

— Wieczory dyskusyjno-doświadczałne w Towarzystwie Metapsychicznym. Po przerwie letniej Krak. „Towarzystwo Metapsychiczne” pod przew. prezesa dra A. Kleska wznowia swoją działalność. Oprócz publicznych odczytów, które wygłoszą w ciągu jesiennych i zimowych miesięcy, krakowscy oraz warszawscy i lwowscy prelegenci, zaproszeni przez wydział, odbywać się będą stale co drugą sobotę o godz. 6¼ wiecz. w auli gimn. mat.-przyp. przy ul. Studenckiej l. 12, wieczory dyskusyjno-doświadczałne, wyłącznie dla członków t-wa. Serję tych wieczorów zainauguruje w sobotę dnia 30 bm. o godz. 6¼ wiecz. dr. Stanisław Breger prelekcją p. t. „Głębokie stany hipnozy” (z demonstracjami). Wstęp wyłącznie dla członków bezpłatny. — Sekretariat towarzystwa (przy ul. A. Potockiego 8) otwarty jest codziennie od 3—4 godz. popoł.

— Wieczór autorski Artura Marji Świnarskiego, poety z grupy lwowskich futurystów, odbędzie się dnia 28 bm. o godz. 8¼ wiecz. w Kolegium Wykładów Naukowych (linja A-B). Wieczór poprzedzi „Rapsod o Arturze Świnarskim”, odczytany przez Brunona Jasińskiego. Bilety do nabycia wcześniej w Kancelarii Kolegium.

— Zatwierdzenie cen maksymalnych przez Województwo. Magistrat podaje do wiadomości, że Województwo na podstawie § 51 ustawy przemysłowej zatwierdziło na wniosek Magistratu ceny maksymalne na mięso, chleb i węgiel, które w wczorajszych dziennikach zostały już ogłoszone. Ceny te obowiązują od dnia dzisiejszego tj. od 27 bm. aż do odwołania.

— Zdzierstwo w restauracjach i kawiarniach. Od szeregu tygodni osoby stołujące się po restauracjach, narażone są na ustawiczne podwyższenie cen potraw i napoi, które w ostatnich dniach doszły do nieprawdopodobnej wprost wysokości. Właściciele restauracji i kawiarni mimo obowiązującego przepisu w sprawie przedkładania magistratowi do zatwierdzenia cenników potraw i napoi, nie czynią tego, tylko z dnia na dzień podnoszą ceny. Nie pomagają tu wezwania magistratu o przedkładanie mu cenników, ani też nie odniósł pożądanego skutku ostatni wyrok sądu krakowskiego w procesie restauratorów krakowskich. Prym w lichwiarskich praktykach dzierży kilka kawiarni pierwszorzędnych, to też różnica cen w poszczególnych kawiarniach dochodzi do 100 proc. Energiczne interwencja odpowiednich czynników jest tu konieczna.

— Paszporty dla zwierząt. Magistrat podaje do wiadomości posiadaczy zwierząt domowych, że organa Miejskiego Urzędu weterynaryjnego wydają paszporty zwierzęce w poniedziałki i czwartki od godz. 8—10 rano w następujących lokalach: w Komiszarjacie obwodowym przy ul. Kościuszki (Dz. XII) dla dzielnic: 1, 2, 3, 7, 10, 11, 12 i 13. — W komiszarjacie obwodowym na Krowodrzy (XVII) dla dzielnic: 4, 5, 14, 15, 16, 17 i 18. — W kancelarii rzeźni w Podgórzu dla dzielnic: 8, 9, 21 i 22. — W kancelarii rzeźni miejskiej na Grzegórkach dla dzielnic: 6, 19 i 20 w czasie i miejscach wyżej wyznaczonych należy również zgłaszać przybytek i ubytek zwierząt w najbliższym dniu wydawania paszportów.

— Przełożenie ruchu tramwajowego na prawy tor. Na skutek zarządzenia Magistratu Miasta Krakowa będą — od soboty dnia 30 września b. r. począwszy — wozy tramwajowe jechały po prawym torze w przeciwieństwie do odbywającego się dotychczas ruchu tramwajowego po torze lewym. Z powodu tej zmiany toru dla ruchu tramwajowego następuje zmiana we wsiadaniu i wysiadaniu, które się będą odbywały z prawej strony, podczas gdy dotąd wsiadano i wysiadano po stronie lewej. Zarządzenie jednak, że wsiadanie ma się odbywać tylnym peronem, a wysiadanie przednim, pozostaje nadal w mocy. W następstwie zmiany kierunku ruchu wozów tramwajowych doznają przystanki odpowiedniego przesunięcia. Ponieważ przystanki umieszczone są w miejscach krzyżowania się ulic, muszą być przełożone na przeciwną stronę w ten sposób, że będą się znajdowały przed skrzyżowaniem się ulic — czyli na przeciwnych punktach przekątni w stosunku do przystanków dotychczasowych.

— Ceny na wczorajszym targu utrzymały się na ogół na zeszłotygodniowej wysokości. Jedyne jaja podróżowały znacznie; żądano 65 do 70 mk. za sztukę.

Zydzi! Reklamujcie prawa wyborcze.

Z teatru, literatury i sztuki.

— Z teatru im. J. Słowackiego. Dzisiaj po południu o godz. 4 przedstawienie dla młodzieży szkolnej „Bracia Lerche“ A. Asnyka. Wieczorem, „Jutro pogoda“, w sobotę 30 bm. wchodzi na afisz „Marja Stuart“ Słowackiego przygotowywana z godną tego dzieła okazalnością.

— Z teatru „Bagatela“. „Sublokatorka“ A. Grzymały-Siedleckiego. Występ J. Węgrzyna. Dziś i jutro w pełni najświetniejszego powodzenia znakomita komedia, na której znać gorące umiłowanie Fredry A. Grzymały-Siedleckiego, z gościnnym występem Józefa Węgrzyna odnosi wielki sukces i jest codziennie entuzjastycznie podziwiana i odświeżana.

— Harry Peel wystąpi w najnowszym filmie sensacyjno-awanturycznym p. t. „Unus“ od 21 bm. w kinie „Sztuka“ Jana 6. Harry Peel słynny akrobata i gimnastyk ze swym zespołem dokazuje cudów siły, zręczności i odwagi 413

MIAJSKI TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Sroda pop.: „Bracia Lerche“ Asnyka.

Sroda wiecz.: „Jutro pogoda“ Hopwood'a.

Czwartek: „Jutro pogoda“ Hopwood'a.

MIAJSKI TEATR OPERA I OPERETKA

Sroda: „Księżniczka Olala“.

„BAGATELA“.

Czwartek: „Sublokatorka“ występ J. Węgrzyna.

Czwartek: „Sublokatorka“ występ J. Węgrzyna.

Z SPORTU.

Admira—Cracovia 3:4, (0:2).

Dziś wiedeńska nie okazała swej kontyngentnej klasy ani w sobotę, ani w kompletnej sędziw skądzie w niedzielę. Reprezentatywny prawnik i obrońca i prawy łącznik nie grali lepiej od innych przeciwnych graczy, a bramkarz w obu meczach był gorszy od polskich bramkarzy. Jedynie start do piłki i precyzyjne podawania przypominało po części klasę, ale i to bardzo często zawodniło. Cracovia natomiast zwolna, ale pewnie rozegrała jak szlachetnie z popiołów i staje się groźnym przeciwnikiem międzynarodowym. Co najciekawsze, że stare sily, wygrzebane z rupieci dokazują sukcesów. Prochowskiemu trzy bramki w pierwszy mecz zawodów były piękne i stylowo strzelone. Popiel bronil w sobotę bardzo dobrze i ratował niebezpieczne sytuacje. Wyśmienicie dysponowany jest Szperling i Cikowski; ten ostatni może uchodzić dziś za najlepszego środkowego pomocnika Polski.

Pardubice—Wisła 1:3.

Pardubice—Makkabi 5:1.

Na boisku Wisły odbyły się również dwa mecze, jeden z Wisłą, która zdołała dobry klub czeski pokonać, drugi z Makkabią, która uległa w wysokim stosunku, dzięki niezłomnemu układowi drużyny. Pardubice przedstawiają jednolity, zgrany, technicznie świetnie wyszkolony materiał; ostatnie ich zwycięstwo nad Unionem-Zižkov w stosunku 4:2 nie było przypadkiem. Szczególnie w niedzielę grali bardzo dobrze, chociaż nietrudno było bić w bramkę, bronioną przez małego juniorka.

W Makkabi okazał się dobrym Landmann na skrzydle, również z juniorków. Reszta grała jak zwykle — odrabiała pańszczyznę.

Wawel Podgórze 2:0, zawody mistrzowskie zakończyły się zdecydowanym zwycięstwem Wawelu, który ma za sobą obydwie zwycięstwa. W drużynie Wawelu znać ciągły postęp, który przypisujemy energicznej pracy nowego prezesa.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce naszego pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc październik, załączonym do dzisiejszego numeru czelkiem P. K. O.

Z kraju.

Przeciw prowokacyom „Naszego Kurjera“ Wlec protestujący w Warszawie.

Warszawa. (Tel. wł.) Onegdaj odbył się tutaj staraniem narodowo-żydowskiej młodzieży akademickiej wiec protestujący przeciwko prowokacyjnej robocie „Naszego Kurjera“. Sala słow. kupców była wypełniona po brzegi. Pos. Grünbaum zanalizował w dłuższym przemówieniu oraz podkreślił zdradliwą i obłudną taktykę menterów folkistycznych.

Wiec jednogłośnie uchwalił rezolucję, wyrażającą zaufanie i podziękę posłom z Rady Narodowej za ich działalność w Sejmie i za usługi, położone około stworzenia bloku mniejszości narodowych. W dalszym ciągu zgromadzenie surowo potępia taktykę „Naszego Kurjera“, wyrażając życzenie, aby w Warszawie powstało drugie pismo polsko-żydowskie, któreby godnie stało na straży interesów żydowskich.

Pożar w koszarach straży ogniowej. Z Warszawy donoszą: W poniedziałek o godz. 2.15 wybuchł pożar w koszarach straży ogniowej w oddziale ratuszowym na pl. Teatralnym. Zapaliło się lewe skrzydło budynku mieszkalnego na drugim dziedzińcu, który zajmuje straż ogniowa. Na ratunek natychmiast pobiegli topornicy i kominiarze straży. Przybyli również z pomocą wszystkie oddziały warszawskie. Wkrótce pożar już opanowano. Przyczyny tego karygodnego wypadku dotychczas nie ustalono. Ruch tramwajowy i kołowy na pl. Teatralnym wstrzymano przez parę godzin.

Rozbite kasy ogniotrwale. Z Warszawy donoszą: Po wycięciu sztaby żelaznej w oknie od strony podwórza, dostali się niewykryci złodzieje do lokalu biura podróży morskiej, mieszczącego się w sklepie frontowym przy ul. Elektoalnej Nr. 35 p. f. „The Royal Mail Stephan Packier Com pany“.

Włamywacze z pomocą przyniesionych narzędzi, rozpruli bok kasy ogniotrwale i zabrali niemal całą jej zawartość gotówki w walucie zagranicznej, a mianowicie: w dolarach, funtach szterlingach, frankach belgijskich oraz markach polskich i niemieckich — na ogólną sumę 8 milionów marek polskich.

Zaznaczyć należy, że ofiarą włamywaczy w r. b. pada już czwarte tego rodzaju biuro podróży i w każdym rozbito kasę ogniotrwale.

Dział gospodarczy.

Giełda zbożowa w Krakowie.

Kraków, 27 września.

Na wczorajszym zebraniu giełdy zbożowej w Krakowie- odbytem w lokalu przy ul. św. Filipa I. 13, notowano następujące ceny hurtowne loco dworzec towarowy: 100 kg. pszenicy 31.000 mp, żyto 18.000 do 19.000 mp., owies 21.000 do 22.500 mp, jęczmień browarny 21.000 do 22.000 mp., jęczmień na krupy 20.000 do 21.500 mp, proso zwykłe 21.500 do 23.000 mp, kataraka surowa 20.000 do 21.000 mp, wyka 30.000 do 31.000 mp., lubin 16.000 do 17.000 mp, siano 10.000 do 10.500 mp., konieczyna 13.500 do 14.000 mp, słoma żytnia długa 7000 do 7500 mp, kapusta w głowach 7500 do 8000 mp, ziemniaki 3500 do 3600 mp. Grysik 57.000 do 58.000 mp, mąka pszenna (40 proc. przemiału) 55.000 do 56.000 mp, pszenna I. 36.000 do 36.500 mp, mąka 50 proc. pszenna 53.000 do 54.000 mp, żytnia krajowa (70 proc.) 30.000 do 30.500 mp, poznańska żytnia (70 proc.) 30.800 do 31.200 mp, otręby pszenne 9000 do 9400 mp, otręby żytnie 8.800 do 9000 mp., pen-cak 21.500 do 31.500 mp, siekanka jęczmienna 30.000 do 32.000 mp., kasza jaglana 45000 do

45.500 mp, kasza częstochowska 50.000 do 51.000 mp, ryż 65.000 do 68.000.

Podwyższenie taryfy kolejowej. Dowiadujemy się, że ministerium kolei projektuje w związku z wzrostem drożyzny materiałów kolejowych podwyższenie taryfy kolejowej, tak osobowej, jak towarowej, o 50 proc. Dnia 3-go października ma się odbyć posiedzenie komitetu taryfowego państwowej rady kolejowej, który ma wydać opinię co do projektowanej podwyżki. Wejście w życie podwyżki przewidziane jest na dzień 1 listopada.

Dostawy rękodzielnicze dla armii. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zajęta jest obecnie zestawieniem wykazu spółek i stowarzyszeń rękodzielniczych, które mogą brać udział w pokryciu dostaw dla zaopatrzenia armii. Celem zebrania potrzebnych dał wysłała Izba do znanych jej organizacji rękodzielniczych kwestyonaryusz obejmujący wysokość kapitału i udziałów, rozmiar i ilość wykonanych dostaw, zakres robót i sprawność oraz opis urządzeń, gwarantujących dokładne i terminowe wykonanie robót (maszynny, wspólne pracownie, spółki surowcowe itd.). Stowarzyszenia rękodzielnicze, któreby w ankiecie zostały pominięte, zechcą zwrócić się do Izby o doręczenie kwestyonaryusza. Listę dostawców zamyka się z dniem 9. października br. i późniejsze zgłoszenia uwzględniane nie będą.

Zniesienie podatku od przyrostu wartości. 21-go bm. Sejm uchwalił zniesienie podatku od przyrostu wartości, który istniał dotąd na obszarze b. dzielnicy pruskiej wraz z województwem śląskim i w niektórych gminach i powiatowych związkach komunalnych pozostałej części Rzeczypospolitej.

Zniesienie tego podatku czyni zadość od dłuższego czasu wypowiedzanemu postulatowi, mającym swoją podstawę w tem, że podatek ten, niegdyś jeden z najsprawiedliwszych, stał się z biegiem czasu, w związku ze spadkiem waluty i zmienionymi wskutek tego stosunkami majątkowymi, zupełnie nieuzasadniony, a nawet szkodliwy, tak że słusznie otrzymał ironiczną nazwę „podatku od spadku waluty“.

Natomiast utrzymana została w uchwale sejmowej opłata od umów o przeniesienie własności nieruchomości, pobierana przez gminy i powiatowe związki komunalne, przezcolem sformułowany został jedynie jaśniejszy stan prawny i uchylono ograniczenia, istniejące co do tego w niektórych prawach dzielnicowych.

Według nowej formuły ustawowej, maksymalna stawka opłaty komunalnej za przeniesienie własności wynosić ma 4 proc sumy, tworzącej podstawę do wymiaru podstawowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności, także, ponieważ państwowa opłata stempłowa wynosi 6 proc., łączne obciążenie przeniesienia własności nieruchomości na rzecz państwa i gmin lub powiatowych związków komunalnych wynosić będzie 10 proc.

Zaznaczyć należy, że nowa ustawa o zniesieniu podatku od przyrostu wartości ma zastosowanie tylko do umów, które zawarte będą po ogłoszeniu ustawy, a umowy przedtem zawarte, podlegają w całej rozciągłości podatkowi od przyrostu własności.

Giełda warszawska z 26 bm.: Milionówka tranz. 1550—1535. Dolary Stanów Zjednoczonych tranz. 8800—8925—8850, sprzedaż 8870, kupno 8830. Dolary kanadyjskie tranz. — Franki francuskie tranz. 682. Marki niemieckie tranz. 6:30—6:45—6:40.

Czeki: Gdańsk tranz. 6:20—6:45, sprzedaż 6:35, kupno 6:05. Belgia tranz. 6:47½—6:41½—6:44½, sprzedaż 6:41½, kupno 6:3½. Berlin tranz. 6:10—6:40, sprzedaż 6:35, kupno 6:05. Londyn tranz. 39000—39400—39150, sprzedaż 39:00, kupno 39000. Nowy Jork tranz. 8800—8900 8825, sprzedaż 8845, kupno 8805. Paryż tranz. 690—680—688, sprzedaż 691, kupno 685. Praga tranz. 275—277½. Szwajcarya tranz. 1690—1692½, sprzedaż 1684, kupno 1682. Wiedeń tranz. 0:11¼—0:12, sprzedaż 0:12, kupno 0:11¼.

Kursy dowliz w Pradze z 26 bm. Berlin 2:18—Warszawa 0:30½—0:40½ Marka niem. 2:25—Marka polska 0:30½—0:40½

Końcowa kursa dowliz w Zurychu z 26 bm. (PAT). Berlin 0:37½, Holandia 207½. Nowy Jork 535¼, Londyn 23:65—, Paryż 40:80—, Medyolan 22:95—, Praga 16:80—, Budapeszt —0:21½, Zagrzeb 1:82½, Bukareszt —, Warszawa 0:06¾, Wiedeń 0:06¾, Austr. korona stemplowana 0:007½.

Dziś wpisy do Zyd. Tow. Gimn. od 6--8.

PRZYGOTOWANIA WYBORCZE.

21 list wyborczych.

Warszawa. (M.) Dziś o godz. 6-tej zamknął główny komisarz wyborczy przyjmowanie list wyborczych. Ogółem zgłoszono 21 list wyborczych. Jako Nr. 15 figuruje lista chłopskiego stronnictwa radykalnego (Okon) — jako 16 lista bloku mniejszości narodowych, 17 komitet zjednoczonych stronnictw narodowo-żydowskich (Galicii Wschodniej), 18 komitet inwalidów, 19 mieszczan, zmie-

niona lecz cofnięta, 21 niezawisli socjaliści. Na liście stronnictw narodowo-żydowskich Galicii Wschodniej figurują: dr. Reich, dr. Rozmarin, dr. Schreiber, dr. Silberstein, dr. Bernard Hausner dr. Janas.

Na liście niezawisłych figurują: dr. Drobner, p. Lopatka i dr. Kruk z Warszawy.

Akces „Hitachduth“ o bloku mniejszości narodowych.

M. Warszawa. (Tel.) Syonistyczna Partya Pracy „Hitachduth“ zgłosiła akces do bloku mniejszości narodowych. W ten sposób blok mniejszości obejmuje w tej chwili nawet lewicowe odłamy stronnictw narodowo-żydowskich. „Hitachduth“ reprezentuje bowiem lewicę Organizacji Syonistycznej.

Udział Żydów wsch. Małopolski w wyborach.

W. Lwów. (Tel.) Blok żydowski stronnictw narodowych w Małopolsce wschodniej wniósł już listę państwową.

W kołach politycznych przypuszczają, że wobec abstynencji Ukraińców w wyborach lista nar. żydowska otrzyma 8—10 mandatów z okręgów, oraz będzie partycypować w liście państwowej.

Ch-jena i Centrum na kresach.

Warszawa. PAT. „Kuryer Polski“ dowiaduje się, że Chrześcijański Związek Jedności Narodowej zawarł z Polskim Centrum układ dotyczący wzajemnego współdziałania na Kresach wschodnich podczas wyborów.

Nowy blok na kresach.

Warszawa. PAT. „Kuryer Polski“ donosi:

Znowu różnica zdań w sprawie reparacyjnej?

Berlin. (AW) Jak się berlińska Agencja prasowa z dobrze poinformowanego źródła dowiaduje, wyłoniły się między członkami komisji reparacyjnej pewne różnice zdań w kwestii niemiecko-belgijskiej ugody reparacyjnej. Duże zdziwienie wywołał w Paryżu krok Havensteina, który kategorycznie wzbraniał się podać cokolwiek do wiadomości z rezultatu swoich rokowań z Bankiem angielskim. Jeżeli układ zdaniem komisji reparacyjnej nie miałby nic do zarzucenia to p. Havenstein nie potrzebował się kryć z nim. Komisja reparacyjna obawia się, że Havenstein przyrzekł zastawy Bankowi angielskiemu, co do których kompetencji rości sobie pretensje komisja. Dlatego też, ażeby rzecz wyjaśnić ma się zwrócić ko-

misja reparacyjna na wniosek francuskich delegatów do rządu niemieckiego z żądaniem ogłoszenia niemiecko-angielskiego układu.

Niemcy płacą.

Paryż. PAT. Urzędowo donoszą, że Niemcy złożyły Komisji odszkodowań pięć bonów skarbowych łącznej wartości 47 milionów 400 tysięcy marek w zlocie, na poczet raty przypadającej 15 lutego 1923 r. i pięć bonów skarbowych łącznej wartości 48 milionów 600 tys. marek w zlocie na poczet raty przypadającej dnia 15 marca 1923 r. Bony są płatne w Banku angielskim na polecenie belgijskiego ministra finansów.

Sytuacja na Wschodzie ciągle trudna.

Londyn. (AW.) Wedle doniesień dzienników nie nadeszła jeszcze dotychczas odpowiedź Kemala baszy na notę, zapraszającą go na konferencję pokojową. W kołach miarodajnych utrzymują jednak, że odpowiedź powyższa wypadnie w duchu pomyslnym. Konferencja zostanie prawdopodobnie zwołana na dzień 16 października br. do Wenecji. Zawiadomiono już nawet rząd grecki, że po przyjęciu przez Kemala baszę zaproszenia, wojska greckie będą musiały opuścić Trację.

Londyn. PAT. Przedstawiciel Kemalistów oświadczył w Konstantynopolu, że komunikat aliantów może stanowić podstawę do rokowań, do dał jednak, że klauzule odnoszące się do demilitaryzacji cieśniny morza Marmara i pewnej części Tracji nie zgadzają się z zwierzchnimi prawami tureckimi. Obstawiał on przy konieczności, aby wszystkie państwa położone nad morzem Czarnym były zapytane w sprawie sytuacji cieśniny. Przedstawiciel rządu kemalistycznego dodał, że alianci będą musieli wstrzymać ruch swych oddziałów wojskowych skoro Turcy wstrzymają operacje swych wojsk.

Londyn. PAT. Oddział kawalerji tureckiej z ka-

rabinami maszynowemi wtargnął ponownie do strefy neutralnej koło Czanału. Komendant angielski Harrington zwrócił się do Kemala baszy, aby wydał rozkaz wspomnianemu oddziałowi do odwrotu.

Konstantynopol. PAT. Angielski komendant Harrington pozostawił Kemalowi paszy stosowny czas na wycofanie oddziału kawalerji, który wtargnął do strefy neutralnej. Gdyby jednak oddział wspomniany nie został wycofany, wówczas Kemalisci poniosą za to odpowiedzialność. Francuski wysoki komisarz używa również swego wpływu na Kemalistów, aby ci wycofali oddział wojskowy z strefy neutralnej.

Konstantynopol. PAT. Komendant turecki prosił o zwłokę 48 godzin, aby porozumieć się z naczelną komendą przed opróżnieniem Erenkoi, które zostało obsadzone jeszcze przed nadejściem noty aliantów.

Paryż. Według doniesienia New York Herald odbyła się wczoraj w Konstantynopolu konferencja komisarzy alianckich celem doprowadzenia do skutku grecko-tureckiego zawieszenia broni. W konferencji tej wziął również udział kontradmirał amerykański Bristol.

Sprawa not Kriesa.

Warszawa. (AW.) Komisja polsko-niemiecka do spraw noty Kriesa obradująca w Dreźnie odroczyła swoje posiedzenia nie określając bliżej terminu dalszych obrad. W debatach zarysowały się różnice zdań co do warunków na których fundusze PKKP. znajdujące się w Bankach niemieckich, jeszcze od okupacji, mają być zwolnione od aresztu nałożonego przez rząd Rzeszy. Rozstrzygnięte jest już jednak definitywnie, że ani na Rzeszy ani na PKKP. nie ciąży obowiązek wymiany not Kriesa na marki niemieckie.

Z OSTATNIEJ CHWILI.

W sprawie pomocy dla Austrii.

Genewa. PAT. Komitet pięciu przyjął do wiadomości przychylną odpowiedź rządów w sprawie gwarancji w związku z sanacją finansową Austrii. Francya udzieliła pierwsza odpowiedzi. Drugą odpowiedź nadesłała Czechosłowacya. Anglia nie odpowiedziała dotychczas wcale.

Benesz rzekł się kandydatury do Rady Ligi narodów.

Genewa. (AW.) Dziennik „L'Suisse“ donosi, że Benesz, którego wybór do Rady Ligi Narodów był zapewniony, oświadczył, że rzeka się swojej kandydatury. Na jego miejsce wchodzi do Rady Ligi minister jugosłowiański Nincic.

Główna tabela kursowa z dnia 26 września 1922 r.

Waluty i dewizy.	Waluta niemiecka				
	Gotówka (banknoty)		Czeki, przekazy wpłaty		
	Kupna	Sprzedż	Kupna	Sprzedż	Transakcyj
Dolar St. Zjed.	8600	8300	8700	8900	8850
Dol. kanadyjskie	8500	8700	8500	8700	—
Frank franc.	650	680	660	690	680
Frank belgijskie	620	650	620	650	—
Frank szwajc.	1600	1700	1600	1700	1640
Funt szterlingi	37.500	38.500	37.500	38.500	38.000
Marki niemieck.	5 50	6 25	5 50	6 25	6 12
Korony austr.	— 10 1/2	— 11 1/2	— 10 1/2	— 11 1/2	— 11 1/2
Kor. czesko-sł.	250	270	265	275	270
Kor. węgierskie	3 50	4	3 50	4	—
Kor. szwedzkie	—	—	—	—	—
Kor. duńskie	—	—	—	—	—
Kor. norweskie	—	—	—	—	—
Lei rumuńskie	37	42	40	47	44
Liry włoskie	355	375	355	375	—
Florenty holend.	3400	3600	3400	3600	3500

Akcyje bankowe.	Waluta niemiecka		
	otiar.	żądano	Transakcyje
Polski Bank Przem. i-IV em.	600	700	—
Bank Hipoteczny	750	850	—
Bank Małopolski	725	775	—
Ziemiński Bank Kredyt.	575	625	600
Powazeczny Bank Kred.	350	400	—
Bank Z. dla Kresów, Łańcut	600	700	—
Akcyje Tow. handl. i przem.			
Pol. Tw. i and. P.T.H. I-IV em.	800	900	840
Handl. Sp. akc. „Impex“	175	225	—
„Polski Glob“ I-III em.	600	760	650
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	250	300	—
Warsz. Tow. Trans. i Zegluga	—	—	—
Zieleniewski I-IV em.	5750	6150	5800—6050
H. Cegielski, Poznań	3600	3 000	3700
Warsz. Sp. ak. Bud. Par. I-II em.	1100	1200	1100—1200
„L. miesz.“ fabr. masz. roln.	10000	12000	—
„Trzebinia“ I-IV em.	1700	1800	—
Zakłady amunic. „Pocisk“	825	925	—
Huta żelazna, Kraków	—	—	—
„Automotor“ fabr. samoch.	1200	1300	—
Fab. Portl.-Cem. Szczakowa	25.000	28.000	—
„Górka“ fabryka cementu	7700	8000	—
Sierszańskie Zak. Gór. S. A.	11000	11000	11000—12000
„Tepege“ Tow. dla prz. gór.	7300	8000	7300—8000
Ska akc. przem. naft. i g. z.	—	—	—
Karpacie Tow. naftowe	—	—	—
Akc. Tow. naft. „Galicya“	—	—	—
A. T. dla przem. oleju skal.	—	—	—
Polska Nafta	1800	1900	1825
Elektr. w Sierszy I-III em.	—	—	—
„Olkos“ T. A.	—	—	—
„Pezet“ Powsz. zakł. bud.	1350	1450	1400
Fabr. przet. tl. w Trzebinie	4600	5000	—
„Krakus“ Zj. fab. prz. wysk.	2300	2500	—
Fabr. porcel. w Cmielowie	3200	3400	—
Fabr. cukru w Chodorowie	5300	5500	5400—5450
W. Kucharski fabr. metal.	—	—	—
Herzfeld-Victorius, odl. żel.	—	—	—
„Pharma“ Mag. Jawornicki	3300	3500	—

Dr. Chaim Hilfstein powrócił.

Brojne ogłoszenia.

Wózki dziecięce odnawia grubo-
townie wykonuje wszelkie naprawy tychże.
(Gumy obciąga na poczekaniu.
Piechowicz, Kraków, Mikołajska 7
(róg św. Krzyża) 1753

Lokal parterowy przy jednej z
najruchliwszych ulic, na-
dujący się na magazyn, biuro
lub sklep odstąpię. Zgłoszenia
listowne pod „Emes“ do Adm.
N. Dz. 1825

Buchalterki rutynowanej, konna-
jomością buchalter-
ryi podwójnej, władającej języ-
kiem polskim i niemieckim, po-
szukuje do natychmiastowego
wstąpienia. Wilhelm Lerner, Fa-
bryka wódek, ul. Józefa 13. 1826

Dwa stylowe salony z portyera-
mi (wyrób wiedeński z 1912
roku) okazynie z pierwszej ręki
do sprzedania Danaiewskiego 6.
l. p. na prawo, między godziną
5-8 popołudnia. 1774

Spiewak kawaler, poszukuje
mieszkania ewent. w
sąsiedztwie u lepszej rodziny
syd. Łaskawa zgłoszenia pod
„Tenor“ do Adm. N. Dz. 1827

Kucharka zarazem gospodyni,
zostanie zaraz przy-
jęta Immergiltok, Kraków, Prąd-
nik Czerwony. 1777

Zawodowej bufetowej, która by
równocześnie ob-
sługiwała gości, poszukuje res-
tauracji Immergiltok, Prądnik
Czerwony. 1772

Stuchaczka posiada pokój
z łóżkami z lekko awant. z
dopłatą. Zgłoszenia pod „H. D.“
do Adm. N. Dz. 1803

Zubina kasa powołania na
maszynko Obaskel Pliz
z Korosny udawać się 1808

Czyszczenie pięt oraz wszel-
kie roboty w zakresie
marmurów wchodzących wykonuje
o 90 proc. taniej. Zgłoszenia pi-
semnie Dybko, Kraków X, ulica
Kasztanowa 1. 1827

Wieloletnia się uczyła papie-
ry i walców na ma-
szynko Obaskel Silbger z Wa-
liński. 1827

Lokal przy ul. Kra-
kowskiej, ewent. w sąsied-
nich uliczkach za wysokim
odstępem do natychmia-
stowego wynajęcia posiu-
kowni. Zgłoszenia pod
„Groszta“ do Ad. N. Dz.
free

Pieknewzory
na sukniach oraz bieliznie
wykonuje na poczekaniu
art. rysownik firmy
„ADA“, Kraków
Reryańskie 23.

Wielki wybór robót szkol-
nych po przystępnych ce-
nach. — Tamże sprzedaż
szablonów. 1749

PANNA 1810
z kilkuletnią praktyką
biurową, pisząca bardzo
biegle na maszynie, zna-
jąca stenografię polską,
zmieni posadę. Zgłoszenia
pod „B. J.“ do Ad. N. Dz.

Swiec stearynowych

białych kompozycyjnych w oryginalnych
paczkach i dowolnych ilościach nabyć można
1746 w Tow. Handlowem

BRACIA ROLNICCY, S. A., Kraków, św. Jana 3, Sienna 2.
Tel. 2363. :: Adres telegr.: „Racya“ Kraków

Obuwie
wykwintne,
fasony najnowsze
poleca najtaniej
Gizela Brand
Kraków
Starowiślna L. 6.

Zdolnych pomocników tapicerskich
przyjmie zaraz Dom Meblowy
M. Pieszowski, Kraków, Mały Rynek 2
Telefon Nr. 1351. 1778

Kasa chorych miasta Krakowa.

L. cz. 882.

Obwieszczenie.

Na zasadzie art. 21 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. Dz. U. Rzp. P. Nr. 44,
poz. 272. oraz reskryptu Ministerstwa pracy i opieki społecznej w Warszawie
z dnia 22 września 1922 r. Nr. 2253/VII, Zarząd Kasy chorych m. Krakowa,
uwzględniając obecne zmiany w stosunkach zarobkowych, oraz wzrost dro-
żyzny, zmienia podział na grupy zarobkowe, oraz rozszerza z dniem 1 paź-
dziernika 1922 r. granicę płacy ustawowej z 1000 Mp. do 2400 Mp. dziennie.

Wobec tego § 19 stat. tu Kasy obejmować będzie XX. grup zarobkowych
w ten sposób, że do ostatniej grupy przydzielac się będzie ubezpieczonych
z faktycznym zarobkiem ponad 2250 Mp. dziennie. Stosownie do tego pod-
wyższone zostaną odpowiednio wszystkie opłaty, jakoteż ustawowe zasiłki
dla ubezpieczonych.

Równocześnie Ministerstwo pracy i opieki społecznej, na podstawie art.
19 i 102 cytowanej wyżej ustawy, określiło wartość świadczeń w naturze,
miarodajną od 1 października 1922 r. przy obliczaniu zarobku ubezpieczo-
nych w okręgu Kasy chorych m. Krakowa (mieszkanie, życie, odzież, świad-
czenia osób trzecich itp.) cónosiące do służby domowej, służących, lokajów,
stangretów, odźwiernych, gospodyń, dozorców domu, terminatorów, służby
hotelowej i kelnerów.

Wzywa się zatem wszystkich pracodawców, aby w przeciągu 3 dni od
daty niniejszego ogłoszenia podali rzeczywistą wysokość obecnych zarobków
ubezpieczonych (świadczenia w gotówce, naturze i od osób trzecich), w prze-
ciwnym bowiem razie podlegną karom, przewidzianym w wyżej wzmianko-
wanej ustawie.

Również sami ubezpieczeni we własnym interesie (zasiłki pieniężne, szpi-
talne, dla położnic i pogrzebowe) powinni starać się o to, aby pracodawcy
niniejszemu wezwaniu uczynili zadość, przyczem zaznacza się, że po myśli
art. 55 ust. II. pracodawcy obowiązani są dać listę płatniczą Kasy chorych
do przejrzania każdemu ze swych pracowników.

Potrzebne druki, tj. tabelki, obejmujące podział i nowe grupy zarobkowe,
wysokość opłat członków i pracodawców, jakoteż zasiłków, wreszcie okre-
ślenie wartości świadczeń w naturze, można otrzymać w Kasie w godzinach
niedzowych.

Kraków, dnia 25 września 1922 r.

Zarząd Kasy chorych m. Krakowa.

1778

Obcasys Gumowe
BERSON

STENOGRAFIE

polską i niem.
buchalterię pojed. i podw.
rachunki kup. i koresp.
handl. może się każdy na
przystępnych warunkach
listownie nauczyć. Skutek
poręcz. 1856

Szkoła koresp. Nauk Handl.
Kraków-Podgórze, Czarnieckiego 10.

Korespondentka

polsko-niemiecka z praktyką biurową, pi-
sząca na maszynie, obznajomiona z buchal-
terią pojedynczą potrzebna. Zgłoszenia
z podaniem warunków pod „H. M.“ do
Administracji Nowego Dziennika. 1798

Dywany i chodniki pluszowe,
narzutki na otomany,
kapy na łóżka,
linoleum i ceraty wszelkiego
rodz., prześcieradła gumowe

1868

poleca

hurtownie i częściowo

A. Nussbaum

Kraków

Dietłowska 45. Tel. 1358.

POMNIKI

różnego rodzaju, pierwszorzędnie wykonane
na życzenie z rytowaniem napisów dostarcza
po cenach fabrycznych firma

1735

„KAMIEN“

Śląska wytwórnia sztucznego kamienia, Sp. z ogr. por.
Bielsko, ul. Strzelnicza 279

„TOMOR“

„TOMOR“ jest to koszerne holenderskie ma-
sło roślinne światowej sławy i mo-
że być używane tak do mięsnych
jakoteż do mlecznych potraw.

„TOMOR“ używany do wszelkiego pieczywa
lub nasmarowany na bułce lub
chlebie zastępuje w zupełności ma-
sło deserowe.

„TOMOR“ oszczędza w użytku połowę wy-
datków gospodyni a zatem nie da
się zastąpić zwykłym tłuszczem
kokosowym.

Fabryka „Tomor“ holenderskiej firmy
Van den Bergh pozostaje pod stałym
nadzorem rabinatu warszawskiego.

Jeneralne Zastępstwo na Małopolskę i Śląsk Ciesz.:

ELIASZ REICH

1738

Wiedeń, XVIII., Bastiengasse 50.

Zlecenia odsprzedawców wykonuje:

Salo Zimmel, agencja handlowa

Kraków, ul. Dietłowska L. 31/P

Podwierzec

o powierzchni przeszło 250
sążni (z murem granicz-
nym 3-piętrowym długości 50 m), nadający się na wy-
stawienie budynku dla celów przemysłowych w ruch-
liwej dzielnicy Krakowa w pobliżu starego mostu pod-
górskiego oddam na warunkach według umowy. Zgło-
szenia pisemne pod „B. H.“ do Admin. N. Dz. 1867

Na sezon zimowy

poleca hurtownie
po cenach przystępnych w wielkim wyborze:

Wełniane swetry,
Wełniane zakłady,
Wełniane jumpry,
Wełniane suknie,
Wełniane szale,
Wełniane pończochy,
Wełniane rękawiczki,
Trykotaże

1857

męskie, damskie i dziecięce.

A. Wachsman, Kraków, ul. Krakowska L. 7.